



Ikt. sz. : EIB/20-1/2012.

EIB-14/2012. sz. ülés
(EIB-67/2010-2014. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v *

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2012. április 16-án, hétfőn, 11 óra 35 perckor
az Országház főemelet 61. számú tanácstermében
megtartott üléséről

**A jegyzőkönyv eredeti hitelesített példánya az Országgyűlés Levéltárában megtalálható.*

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat	3
Az ülés résztvevői	4
Elnöki bevezető, a napirend elfogadása	5
Az egységes belső piac kiteljesítése	5
<i>Dr. Szűcs Tamás tájékoztatója</i>	<i>5</i>
<i>Győri Enikő tájékoztatója</i>	<i>8</i>
<i>Kérdések, vélemények</i>	<i>11</i>
<i>Dr. Szűcs Tamás válaszai</i>	<i>14</i>
<i>Győri Enikő válaszai</i>	<i>16</i>
Egyebek	18

Napirendi javaslat

1. Az egységes belső piac kiteljesítése

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Firtl Mátyás (KDNP), a bizottság alelnöke

Mile Lajos (LMP), a bizottság alelnöke

Dr. Braun Márton (Fidesz)

Ékes József (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Ivanics Ferenc (Fidesz)

Lipők Sándor (Fidesz)

Dr. Mengyi Roland (Fidesz)

Dr. Szalay Péter (Fidesz)

Tessely Zoltán (Fidesz)

Ughy Attila (Fidesz)

Dr. Vejkey Imre (KDNP)

Dr. Botka László (MSZP)

Káli Sándor (MSZP)

Dr. Molnár Csaba (MSZP)

Balczó Zoltán (Jobbik)

Bana Tibor (Jobbik)

Murányi Levente (Jobbik)

Helyettesítési megbízást adott

Bebes István (Fidesz) Firtl Mátyásnak (KDNP)

Meghívottak részéről

Hozzászólók

Győri Enikő európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium)

Dr. Szűcs Tamás, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének vezetője

(Az ülés kezdetének időpontja: 11 óra 35 perc)

Elnöki bevezető, a napirend elfogadása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó napot kívánok! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottságának ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, a sajtó igen tisztelt képviselőit és köszöntöm a mai napirendi pont előadóit.

Első teendőnk a határozatképesség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján és az eseti képviseleti megbízások alapján - Káli Sándor képviselő úr képviseli Botka Lászlót, Firtl Máttyás alelnök úr Bebes Istvánt... *(Jelzés érkezik, hogy dr. Botka László jelen van.)*, bocsánat, itt van, tehát Káli Sándor helyettesítését visszavonjuk -, megállapítom, hogy határozatképesek vagyunk.

Ahogy képviselőtársaimnak írásban jeleztem, a törvényi előírásnak megfelelően a mai napi ülésünkre egyetlen napirendi pontot javaslok: az egységes belső piac. A napirendi pont előterjesztői: Győri Enikő államtitkár asszony a Külügyminisztérium részéről és Szűcs Tamás, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének a vezetője.

Tisztelettel kérdezem, hogy van-e a napirendi ponttal kapcsolatban valakinek véleménye, megjegyzése. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok illet. Akkor szavazást kérek. Ki az, aki támogatja? *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy egyhangúlag elfogadtuk. Köszönöm szépen.

Az egységes belső piac kiteljesítése

Tehát a mai egyetlen napirendi pontunk az egységes belső piac kiteljesítése. Köszöntöm a napirendi pont előadóit: Győri Enikő államtitkár asszonyt a Külügyminisztérium részéről és Szűcs Tamás urat, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének vezetőjét.

Tisztelt Bizottság! Mint az közismert, idén ünnepeljük az egységes belső piac létrejöttének 20. évfordulóját. Ma már - hál' istennek - tagországként, illetve uniós polgárként, diákként, vállalkozóként vagy akár turistaként is megtapasztalhatjuk az áruk, a személyek és a szolgáltatások, valamint a tőke szabad áramlásának számos kézzelfogható előnyét. A létrehozása óta elért előrehaladás ellenére még nem sikerült teljesen kiaknázni az egységes belső piacban rejlő növekedési lehetőségeket. Az Európai Bizottság 2011. április 13-án tette közzé Az egységes piaci intézkedéscsomag című közleményét, amely 12 munkaterületet kíván megnyitni az egységes piac fellendítésére 2012-ig. Az egységes piaci intézkedéscsomag ismertetését hosszú előkészületek előzték meg, ennek keretében tett látogatást bizottságunkban Michel Barnier úr, a belső piacokért és szolgáltatásokért felelős biztos 2010 júniusában, ami egy nagyon emlékezetes találkozó volt.

Mai ülésünkön arról szeretnénk tájékoztatót hallani, hogy hogyan alakul az intézkedéscsomag végrehajtása, miként fogadták a tagállamok az Európai Bizottság kezdeményezését és milyen álláspontot képvisel a kormány a kérdésben. Nos, megadom a lehetőséget - ahogy megbeszéltük, a napirendi pont előadóival, először Szűcs Tamás urat kérjük, utána pedig az államtitkár asszonyt. Tessék parancsolni, delegációvezető úr!

Dr. Szűcs Tamás tájékoztatója

DR. SZŰCS TAMÁS, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének vezetője: Köszönöm szépen a szót. Jó napot kívánok! Tisztelt Elnök Úr! Államtitkár Asszony! Képviselő Urak! Legelőször is nagyon szépen köszönöm a meghívást. Nagyon örülök, hogy egy olyan témáról folytathatunk ma megbeszélést, ami talán a közbeszédben ma a megérdemelnél kevesebb figyelmet kap, holott nemcsak az EU-magyar kapcsolatok egyik

legfontosabb dimenziója, de a gazdasági válságból való kilábalás egyik legfontosabb témája általában is.

Tudjuk, hogy a média hajlamos mindig a napi krízisekre fókuszálni, pedig azt gondolom, nagyon hasznos lenne, hogyha kellő mélységben és terjedelemben foglalkozna az európai integráció szakmai kérdéseivel is, amelyek abszolút meghatározóak a mindennapi élet számára. Ezek közül kiemelkedik az Európai Unió növekedést és foglalkoztatást célzó stratégiája, az Európa 2020-as stratégia és ehhez kapcsolódva a belső piac, amely ennek az egyik legfontosabb eleme.

Sajnos Barnier úr ma nem tudott eljönni (*Derültség.*), de remélem, hogy lesz alkalom, amikor újra itt lehet önökkel és nálam biztos még jobban fogja ismertetni az előrehaladást. Megpróbálom most a magam szerény eszközeivel azért imitálni, hogy ő mit mondana.

A három és fél éve kirobbant válság kezelésére alapvetően két eszköz áll a világ valamennyi kormánya rendelkezésére: egyrészt a költségvetési fegyelem erősítése, másrészt a gazdaság élénkítése. Az elsőről mostanában nagyon sok szó esik mind itthon, mind külföldön, illetve az Európai Unióban, illetve az egész világban. A második téma ritkábban kerül reflektorfénybe, pedig mind a tagállamok, mind az Európai Unió egésze számára csak a két eszköz megfelelő egyensúlya és együttes hatása az, ami kijuttathat bennünket a válságból.

Európai uniós szinten az Európa 2020-as stratégia biztosítja a gazdaságélénkítés általános keretét, a tagállamoknak ehhez igazodva kell kialakítaniuk és végrehajtaniuk saját terveiket. A kettő nem elválasztható egymástól, és a megvalósítás során központi szerepe van a belső piac, az egységes piac további mélyítésének és a hatékonyságát gátló akadályok lebontásának. Maga Barroso úr egyébként 2011 áprilisában úgy fogalmazta ezt meg, amikor előterjesztettük az anyagot, hogy a belső piaci csomag a gazdasági fejlődés és jólét motorja, a leghatásosabb eszköz a válsággal szemben. Ez a mai napig igaz.

A belső piac fejlesztése kapcsán különösen fontos, hogy valamennyi tagállam a jelenleginél is gyorsabban haladjon az Európa 2020 stratégia céljainak teljesítése felé, és maradéktalanul végrehajtsa az országspecifikus ajánlásokban vállalt reformjait.

Ennek elősegítését szolgálja egyébként az is, hogy az Európai Tanács idei két ülésén, januárban és márciusban – az államtitkár asszony mind a kettőn jelen volt - ez a téma, illetve a növekedés maga kulcsszerepet kapott. Az Európai Bizottság részéről egyébként nagy örömmel nyugtáztuk, hogy Orbán Viktor miniszterelnök úr is teljes mértékben támogatta, váltásnak nevezte ezt. Valóban, korábban a fókusz inkább az állandó krízismenedzsmentre helyeződött. Most jutottunk el abba a fázisba, hogy kellő mélységben és terjedelemben tudunk már ezzel a témával is foglalkozni.

Januárban az Európai Tanács ülésén a foglalkoztatás és kiemelten a fiatal munkanélküliek segítése, illetve a kis- és középvállalatok támogatása került a középpontba. Márciusban a növekedés előmozdítása, a közlekedés, az energia- és IT-szektor infrastrukturális beruházásainak támogatása, valamint a digitális egységes piac tervezett intézkedései közül a jobb szélessávú lefedettség biztosítása és a nagy sebességű, szélessávú infrastruktúra költségeinek csökkentése kapott kitüntetett figyelmet. Ez talán nagyon technikainak hangzik, de alapvetően fontos négy kérdés, és nagyon jó vita alakult ki a tagállamok között, amely konkrét, érdemi konklúziókra is lehetőséget adott.

A márciusi Európai Tanács külön tárgyalta, hogy uniós szinten milyen lépések szükségesek még a belső piac kiteljesítése érdekében. Az Európai Bizottság vállalta, hogy 2012 júniusáig, tehát néhány hónapon belül, közleményt fog kiadni arról, hogy milyen eszközökkel lehet tovább gyorsítani és javítani az egységes piac szabályozásának végrehajtását. Az Európai Tanács következtetéseiben pedig helyet kapott több fontos elem. Ezek közül néhányat kiragadok, és egyet pedig kiemelten szeretnék a figyelmükbe ajánlani. Az Európai Tanács konklúziói arra kérték az uniós állam- és kormányfőket, hogy - idézem -:

„az egymásra gyakorolt fokozott nyomás segítségével növeljék saját szerep- és felelősségvállalásukat az egységes piac fejlesztését illetően.”

Azt gondolom, ez egy fontos momentum, mert azt mutatja, hogy az Európai Tanács mint testület, kollektíven nagyon fontosnak tartja ezt a témát, és közösen vállal felelősséget azért, hogy ez megfelelő ütemben haladjon előre. Ezzel párhuzamosan felkérte az Európai Bizottságot, hogy készítsen éves jelentéseket a növekedésserkentő lépésekről, illetve eredménytáblákat az összehasonlító értékeléshez. Mind a kettőre természetesen készen állunk. *(Tessely Zoltán megérkezik a bizottság ülésére.)*

További célként fogalmazódott meg, nem most, hanem már korábban, a belső piaci jogsértések számának csökkentése. Ezzel kapcsolatban egyértelműen pozitív tendenciát láthatunk, mert 2007-hez viszonyítva több, mint 30 százalékkal, egész konkrétan 31 százalékkal csökkent a jogsértések száma. Tehát azt gondolom, ez mindenképpen üdvözlendő.

Az elnök úr már említette, hogy magát az alapsomagot 2011 áprilisában terjesztettük elő, 12 területet fogott át ez a csomag. Ezt megelőzte egy 4 hónapos nyilvános konzultáció, amelynek során több, mint 850 hozzászólást, észrevételt kaptunk. Ezeknek, plusz az európai intézmények véleményének a figyelembevételével készült el maga a csomag.

Még áprilisban a Bizottság vállalta, hogy mind a 12 fő területre vonatkozóan részletes további javaslatokat fog előterjeszteni 2012 júniusáig. Ezek közül 11 témában ez már megtörtént, és az utolsó témában is néhány héten belül, de júniusig mindenképpen sor fog erre kerülni.

Nyilván nincs most idő a javaslatok részletes bemutatására, de címszavakban talán érdemes átfutni azon, hogy ez mit jelent konkrétan, melyik 12 területről van szó. Elsősorban a kis- és középvállalatok finanszírozásának az elősegítéséről; a második téma a dolgozók mobilitásának fokozása az egységes piacon belül; a harmadik a szellem tulajdonhoz fűződő jogok erősítése. Gondolom, erről az államtitkár asszony többet fog beszélni, mert itt a magyar elnökségnek kiemelt szerepe volt a szabadalmi kérdésekben. Negyedszer: az egységes piac előnyeinek megismertetése, jobb kihasználása a fogyasztók számára.

A szolgáltatási szektorban a szabványosítás hatékonyságának növelése volt az ötödik téma. A hatodik az európai hálózatok megerősítése, a közlekedés, az energia, a hírközlés. A hetedik az egységes digitális piac kialakítása, erről, ennek a két specifikus célkitűzéséről korábban már ejtettem szót. A nyolcadik, szintén nagyon fontos téma, a társadalomtudatos vállalkozások ösztönzése.

Talán ez megér egy kitérőt. Vannak olyan vállalkozások, amelyek a gazdasági haszonszerzésen túl közérdekű társadalomfejlesztési, etikai vagy környezetvédelmi célokat is szolgálnak. Ezeket kiemelten szeretnénk támogatni, és úgy látjuk, hogy a tagállamok részéről is megvan ehhez a támogatáshoz a jóakarát.

A kilencedik téma az adópolitika korszerűbbé tétele. Ez nem ellentmondásmentes terület, ez közismert, a Bizottság kompetenciái viszonylag limitáltak. Ennek ellenére azt reméljük, hogy itt is előre tudunk azért haladni.

A tizedik a társadalmi kohézió növelése az egységes piacon belül: itt a munkavállalók kiküldetésére vonatkozó irányelv, a szociális alapjogok és más témák kerülnek előtérbe.

A tizenegyedik a vállalkozások szabályozási környezetének javítása, ez kapcsolódik a legelsőhöz, a kis- és középvállalati kérdéskörhöz.

És végül a tizenkettedik a közbeszerzési eljárások egyszerűsítése, ez szintén minden tagállam számára egy nagyon fontos téma. Hozzávetőlegesen az Európai Unió GDP-jének 18 százalékát költik árura, szolgáltatásra és építési beruházásokra, úgyhogy ennek nagyon nagy dimenziója van mindenütt. Szintén úgy érzékeljük, hogy a tagállamok pozitívan fogadták azt a javaslatot, amely szerint az eljárások az ajánlatkérők számára egyszerűbbé és rugalmasabbá fognak válni.

Mik lesznek a következő lépések az elkövetkező néhány hétben, hónapban? Még tavaly áprilisban Barroso elnök arra kérte mind az Európai Parlamentet, mind a Tanács tagjait, hogy a Bizottság javaslatait egyszerű törvényhozatali olvasatban fogadják el 2012 végéig. Itt szintén nagyon fontos szerep jutott a magyar elnökségnek, amelyik megkezdte ezt a munkát nagyon nagy lendülettel, és komoly előrehaladást is elért a tavalyi év nyaráig.

A lengyel és a dán elnökség vezetésével folyik tovább ez a munka. Reméljük, hogy az elfogadási folyamat a belső piac huszadik évfordulójára tényleg maradéktalanul lezárul. Ezt követően fogjuk ismertetni a következő szakaszra vonatkozó újabb programjavaslatainkat, amelyeket egy gazdasági hatástanulmánnyal is alá kívánunk támasztani.

Ez az év második felében, a pontos időzítése még nem teljesen világos, előterjesztendő anyag. Azt fogja szolgálni, hogy az egységes piacon belül további, egyelőre kihasználatlan, növekedési lehetőségeket tárjunk fel.

Az eddigi eredmények szerintünk alapvetően biztatóak, a siker pedig nyilvánvalóan nem a Bizottság sikere, hanem a tagállamok, az Európai Parlament és az egész Európai Unió közös érdeke.

Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót az államtitkár asszonynak.

Győri Enikő tájékoztatója

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm a lehetőséget én is, Szűcs Tamáshoz hasonlóan, hogy erről a témáról is szót ejthetünk, és nagyon örülök, hogy a COSAC is a napirendjére tűzte ezt a kérdéskört és hogy mi is szolgálhatunk ehhez munícióval.

Az első, amit szeretnék kiemelni, hogy az egységes piac az nem egy befejezett történet, hanem egy evolúciós folyamat. Tehát indultunk egy közös piacból, egy célkitűzésből 1957-ben, hogy az áruk, a szolgáltatások, a tőke és a munkaerő szabadon áramolhassanak, és ott tartunk most, hogy van egy működő egységes piac, amelynek vannak fogyatékságai, és szeretnék ezeket a fogyatékságokat kijavítani, minden területen egységessé tenni a piacot, ahol közös szabályok vannak, és ezzel az európai vállalkozásokat kívánjuk jobb helyzetbe hozni, az ő működésüket megkönnyíteni.

A kép nem rózsás abból a szempontból, hogy sok elképzelés van, a célok szerintem egyértelműek, világosak, Magyarország szempontjából üdvözlendőek, és tényleg mi az egységes piac haszonélvezői vagyunk, amellet, hogy a rendszert természetesen tökéletesíteni kell. A probléma az, hogy nagyon sok esetben a célok elérése bizonyos érdekek miatt vagy belső tehetetlenség miatt nem egyszerű. Úgyhogy én nem fogom egy fokkal sem rózsaszínűbbre festeni a képet, mint amilyenek én gondolom, de azért néhány egyértelmű alapvetést arról, hogy miért jó ez az egész, szerintem érdemes lefektetni.

Az egyik, hogyha visszagondolunk csak 1968-ra, amikortól vámunióként működik az Európai Unió, akkor 1968-ban még 60 millió vámelszámolási dokumentumot kezeltek az országok, ami azért egy elég imponáló szám. Tehát ha belegondolunk, hogy mit kellett lebontani ahhoz, hogy felépítsünk egy egységes piacot és hogy a vállalkozások egy jó része már ne is tudja, hogy mi az, hogy vámolás, szerintem ez egy elég jó példa.

Van egy kötelezettségünk, ezt Szűcs Tamás említette, egy vállalásunk, amelyet a magyar elnökség alatt a Tanács is elfogadott, hogy 2012 végére - és ez nagyon közel van - ezt a 12 egységes piaci jogszabályt tartalmazó csomagot elfogadjuk, tehát ezek jogszabállyá válnak. Ehhez volt egy erős politikai indítás a magyar elnökség alatt, tehát mi ezt a tagállamokkal megtárgyaltuk és maga a Bizottság is korrigált az eredeti tervezetekhez képest, sikerült még úgy beavatkozni, hogy már a bizottsági eredeti tervezet sem pontosan azt

tartalmazta, amit eredetileg gondoltak. Szerintem egy kicsit életszagúbbá is vált tervezet és megvalósíthatóbbá vált. De ebben a pillanatban én még nem mernék mérget venni arra, hogy ez az év végére abban a formában, ahogy ezt mi a magyar elnökség alatt útjára indítottuk, meg is valósul. A tisztelt képviselő urak egyébként elég részletes írásbeli tájékoztatást kaptak az egyes intézkedésekről, de természetesen hogyha igény van rá, akkor tudunk ezekről is részletesen beszélni.

És hol van ebben a történetben Magyarország? Mi az árukereskedelmünknek a 73 százalékát az Unión belül bonyolítjuk és ezzel az élmezőnybe tartozunk, és egy közepes, Európában közepes méretű, világszinten kis gazdaságról van szó, egy rendkívül nyitott kis gazdaságról, amelyik nagyon erősen függ az export teljesítményétől. Tehát az, hogy az egységes piac prosperáljon, emiatt elsőrendű magyar érdekünk. Az exportunk 68,8 százaléka irányul az Unióba és az importnak - ez még ennél is jóval magasabb - a 78,9 százaléka onnan érkezik. Tehát itt tényleg húsbavágó, hogy milyen szabályok vannak a belső piacon.

A válság alatt azért mindig van egy nagyon erős kísértés, és ezt megtapasztaltuk más uniós tagállamok működésénél is az elmúlt időszakban, hogy bezárkózzanak vagy húzzanak maguk köré egy falat biztonsági megfontolásból. Azért a magyar elnökség alatt a dél-mediterrán válság esetén a menekültekkel kapcsolatos első reakciók, illetve az a jogszabályalkotás, ami elindult, az is ezt a falemelést mutatja, ha képletes módon is, de ugyanígy a gazdaságban is a bezárkózás, a protekcionizmus óhatatlanul előtérbe kerül. Nekem meggyőződésem, hogy ez az elszigetelődés egyrészt irreális Közép-Európában, pontosan azokból az adottságokból kifolyólag, amelyekről már beszéltem, mint az exportorientációnk és tényleg ez az itteni beágyazottságunk következtében. Ezenkívül Magyarország próbálkozott már azzal, hogy még narancsot is termessen és abból is önellátásra rendezkedjen be - annak a sikerességét, azt hiszem, hogy mindannyian ismerjük, és nemcsak egy kiváló filmből.

Az egységes piacnak, említettem a közös szabályokat, de azért még a nagy előnye szerintem, egyrészt hogy persze ki vagyunk szolgáltatva úgymond az egységes piacnak, csak ott vagyunk ezeknek a szabályoknak a meghozatalában, viszont egy szűrőt is jelent. Tehát azért a XXI. század világgazdaságában a talpon maradáshoz kell hogy szolgálja az egységes piac. Itt méretgazdaságossági kérdések is felmerülnek, hogy mennyire tudunk mi a nemzetközi folyamatoknak ellene menni vagy azoknak a hatását tudjuk-e tompítani önerőből, vagy ezt csak egy nagyobb egység részeként tudjuk hatékonyan ellátni. Én azt gondolom, hogy az egységes piacnak ez a szűrőszerepe rendkívül fontos, még akkor is egyébként, ha könnyű az egységes piacot, ahogy egyébként az egész Európai Uniót támadni, különösen válság idején. Mario Monti, aki ennek az egész intézkedéscsomagnak az atyja, a jelenlegi olasz miniszterelnök mondta azt egyszer, hogy egyébként akkor van a legnagyobb szükség az egységes piacra, amikor a legkevésbé népszerű. Hát most pont egy ilyen időszakon, hát nem vagyunk túl, hanem egy ilyen időszakot élünk.

Még egy kiegészítés, ez pedig arra vonatkozna, ami a legnagyobb dilemmája szerintem az egész európai gazdaságpolitikának jelenleg, hogy most akkor megszorítunk vagy növekedünk, ezt így szokták mondani. Tény, hogy az Európai Uniónak sokkal jobb a teljesítménye - ha ezt lehet ilyen szóval illetni - a megszorítások terén, tehát hogy milyen költségvetési politikát kell folytatni, van 6-os csomag, van stabilitási mechanizmus, stabilitási unióról szóló szerződés. De vajon elegendőt tudunk-e felmutatni a növekedés és a foglalkoztatás terén? És mindannyian tudjuk, hogy nincs a válságnak addig vége, amíg ezen a téren nem tudunk többet felmutatni. Na, erről szól az egységes piaci intézkedéscsomag. A kérdés csak az, hogy ez elegendő-e és tudja-e hozni azt a foglalkoztatás terén, ami minden uniós tagállamban létszükséglet egyébként ahhoz is, hogy a polgárok elhiggyék, hogy az uniós politika nemcsak a felelősségteljesebb költségvetési gazdálkodást jelenti, hanem azt is, hogy az európai cégeknek vannak lehetőségeik, hogy ők tudjanak munkát adni, mert

megengedhetik ezt maguknak. Ez a kérdés még nem dőlt el, tehát még nagyon nem lehetünk elégedettek, de ha nem közösen gondolkodunk ezekről a dolgokról, így 27-es és 2013-tól 28-as körben, akkor biztos vagyok benne, hogy az egyéni túlélési esélyek sokkal kisebbek, minthogyha valóban ezeket az intézkedéseket át is tudjuk ültetni.

Nézzünk néhány egyértelmű hasznot az elmúlt időszakból! Ezeket hajlamosak vagyunk egyébként sokszor már elfelejteni vagy adottságként kezelni, sőt, sokan, azt gondolom, nem is tudják, hogy ez az egységes piacnak köszönhető. Csak felsorolásszerűen: Erasmus csereprogramok a felsőoktatásban részt vevőknek, tehát az egyetemi, főiskolai hallgatói cserék, itt már mintegy 30 ezer magyar fiatal kapott eddig lehetőséget. Az a mi dolgunk egyébként, hogy ők ezen tapasztalat birtokában aztán itthon próbáljanak meg munkához jutni és itthon kamatoztassák a tudásukat.

Egy másik terület, ami azt gondolom, hogy igazán polgárbarát, a mobiltelefonálás költségei. Már volt korábban is uniós szabály, de egy, a közelmúltban elfogadott uniós szabálynak köszönhetően drasztikusan csökkentek már eddig is a kezdeményezett beszédhívások, illetve a fogadott hívások, valamint az SMS-küldés ára.

És mostantól, már 2012. július 1-jétől az adatletöltésnek is lesz egy plafonértéke, ami most újdonság a korábbi szabályozáshoz képest. Ez előírányoz tehát most júliustól egy csökkentést az előbb felsorolt területeken is. Újdonság, hogy a roamingra is vonatkozik, de 2013-tól még lejjebb megy ez az összeg. Tehát most a roaming nyártól 70 centre fog lemenni, és 2014. július 1-jére pedig 20 centre fog lemenni. A kezdeményezett hívások díja most még 35 cent, de ez már egy korábbi uniós szabálynak köszönhető, hogy egyáltalán van plafon, most nyártól ez lemegy 29 centre, és 2014-re pedig 19-re. Az SMS díja is jelenleg 11, nyártól 9, 2014-től pedig 6 cent lesz. Tehát én azt gondolom, ha néha a polgároknak ilyen adatokat is tudunk mondani, akkor rögtön fogják érteni, hogy ennek nagyon komoly értelme van az ő szempontjukból is.

Vagy megemlíthetjük a fogyasztóvédelem területét. Magyarország szerintem hagyományosan gyenge a fogyasztóvédelemben, illetve nincs meg a magyar polgároknak az öntudata, hogy márpedig megharcoljanak a jogaikért egy vásárlás terén vagy bármilyen fogyasztási kérdésben. Amerikában azt is visszaviszik, amit egyszerűen csak eluntak egy hét után, tehát itt is nagyon komoly uniós szabályozás van.

A magyar elnökség alatt is sikerült a fogyasztóvédelemben továbblépni. Például az online-vásárlásnál az elállási időt 7 napról már 14 napra emeltük fel. Tehát azt gondolom, ez is egyértelműen egy polgárbarát intézkedés.

Ahol még rengeteg tennivaló van, az a kisvállalkozásoknak a helyzetbe hozása, de már van azért egy kisvállalkozási intézkedéscsomag, a magyar elnökség alatt is foglalkoztunk ezzel a témával, most az ő forráshoz juttatásuk a legkiemelkedőbb feladat, ez is egyike egyébként a Tamás által felsorolt 12 intézkedésnek.

Szó volt a digitális belső piacról is, de Vályi-Nagy Vilmos államtitkár úr járt itt a közelmúltban a bizottság előtt, úgyhogy azt gondolom, hogy ő erről részletesen beszélt. És végezetül ne felejtjük el, hogy a határon túli magyarokhoz fűződő kapcsolataink szempontjából is egy óriási lehetőség az egységes piac, mind a vállalkozások alapítása, mind a velük való együttműködés, kereskedelem vagy akár csak a szakképesítések kölcsönös elismerése szempontjából.

Most én a 12 intézkedésen, elnök úr, nem mennék végig, kérdésre szívesen válaszolok. Csak amikor azt mondtam az elején, hogy én igyekszem reális lenni és nem rózsaszínű képet festeni, akkor azért egy eklatáns példát hadd említsek meg: a képviselővezető úr is említette a szabadalom kérdését. Mert persze mondhatjuk azt, hogy a 12-ből egy, hogy a kisvállalkozások forráshoz jussanak, aztán mindannyian tudjuk, hogy most ezekben a forráshiányos időkben meg az egyes tagállamok teherbíró képességének függvényében mi lesz az az intézkedés, amire azt mondjuk, hogy igen, ezt a célt elérjük, ebben nem vagyok

biztos, hogy fogunk tudni ilyet mondani. De az európai szabadalom létrehozása az egy teljesen egyértelmű, kézzelfogható dolog lenne. Itt a nyelvi rezsimek miatt volt egy óriási vita, hogy milyen nyelveken lehessen bejegyeztetni Európában a szabadalmakat, és itt végül is Spanyolországot és Olaszországot nem sikerült meggyőzni, ők ragaszkodtak ahhoz, hogy ez az ő nyelveiken is működjön, és emiatt született még belga elnökség alatt az a döntés, hogy akkor megerősített együttműködésként induljon el ez az együttműködési forma, és ennek az Európai Parlamenttel való letárgyalása, illetve magának a jogszabálynak, arról a politikai megállapodásnak az elfogadása történt a magyar elnökség alatt. Ide jutottunk el.

Utána a lengyel elnökség alatt - nem a lengyelek miatt, hanem a tagállamok miatt - egy részletkérdésben nem sikerült dűlőre jutni, mert ehhez a szabadalomhoz kell egy szabadalmi bíraskodási rendszer is, hogy akkor a szabadalmi bíróságot hol hozzák létre, és München, Párizs és London vitájában nem sikerült dűlőre jutni. Jelenleg ott tart az Európai Unió, hogy az ügy, amely egyébként kész volt a magyar elnökség alatt, csak le kellett rendezni, az utolsót, a bíraskodási történetet kellett csak lezárni, az áll, tehát tulajdonképpen lassan egy évet elveszítünk egy székhelyvita miatt. Úgyhogy itt bizony, amikor arról beszélünk, hogy szolidaritás meg együttműködés, akkor a tagállamokat is, mérettől függetlenül, nem árt néha figyelmeztetni arra, hogy egyszerűen nevetségessé válunk a polgáraink szemében, hogyha ezt így folytatjuk. És hogy mit veszítünk vele: ha én jól emlékszem az adatokra, bár a magyar elnökség alatt foglalkoztam ezzel utoljára, olyan 20 ezer euróba kerül egy szabadalombejegyzés Európában, ez az Egyesült Államokban, azt hiszem, olyan 1500 eurónak megfelelő összeg ebben a pillanatban. Tehát mondjuk, ha versenyképességről akarunk beszélgetni mondjuk amerikai-európai viszonylatban, akkor ez egy olyan óriási különbség, hogy valóban önmagunknak vagyunk az ellenségei, ha ilyen kérdésekben nem tudunk dűlőre jutni.

Elnök úr, én itt megállnék, de természetesen a kérdések kapcsán állok rendelkezésükre. Köszönöm.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. A vitát megnyitom, lehetőség van kérdéseket föltenni. Kérem, most jelentkezzenek képviselőtársaim! *(Jelzésre:)* Mile alelnök úr, utána Braun Márton.

MILE LAJOS (LMP), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Asszony! Kedves Képviselőtársaim! Köszönjük szépen a beszámolót. Én azt gondolom, hogy ez egy valóban áttekinthető és tartalmas anyag.

Maga a hangsúlyeltolódás nagyon üdvözlendő. Valóban ahhoz szoktunk hozzá az utóbbi időben, hogy általában a krízisre adandó gyors válaszokról hallgatunk meg különböző beszámolókat és különböző intézkedéseket, és itt nem akarnám felsorolni azokat a különböző megoldásokat, amelyekről az elmúlt időszaknak minden egyes eleme szólt. Ezek nagyjából egyébként valóban a megszorításokról vagy - ha úgy tetszik - a költségvetési fegyelemről szóltak, és igazodási pontokat jelöltek ki az egyes tagállamok számára is. Az Európa 2020 mintha háttérbe szorult volna, jóllehet ez az, ami megszabja az irányt, amihez illeszkedni kellene és alkalmazkodni, és ez az a dokumentum, amely megfogalmazza a legfontosabb stratégiai célt is, márpedig ez a növekedés és a foglalkoztatás. Tehát ilyen szempontból, azt gondolom, hogy ez egy nagyon helyes hangsúlybeli módosulás.

Azt nem tudom, hogy a realitásai mennyire vannak ennek meg továbbra is, mert hogyha megnézzük ezt a 12 tervet vagy elképzelést, akkor ezeknek a megvalósíthatósága és a mostani helyzete bizony-bizony nem igazán egyforma, azt is lehet mondani. A 12-ből A jelenlegi állás című fejezetnél hathoz odatettem egy kérdőjelet, hogy azok, úgy tűnik, annyira

eltérő és annyira megkésett fázisban vannak, hogy ezeknek a megvalósítása és jogszabályi formába öntése egy kicsikét kétségesnek tűnik más-más okok miatt. Van közöttük ilyen is, amit itt most említett, hogy az egységes bíróságnak a székhelyét nem tudjuk kijelölni, de van más ok is, ami miatt ez csúszik.

Viszont van tartalmi is, és erre szeretnék rákérdezni igazán, ez megint csak ez a bizonyos európai összekapcsolási eszköz. Ez nemcsak önmagában érdekes, hanem erőteljesen érinti az új költségvetésnek a tervezetét is, és itt 50 milliárdot említ az anyag, hogy ennyit kívánnak elkülöníteni erre a célra. Itt az a nagy kérdés, hogy hol fog szerepelni a költségvetésben, tehát hogy önálló fejezetként fut-e majd vagy valóban az lesz a vége, hogy a kohéziós és strukturális alapokból fogják elvonni az ehhez szükséges forrást, mert ez nemcsak szerkezeti kérdés, hanem bizony akár a mi lehetőségeinket is erőteljesen befolyásoló gazdasági döntés lehet. Ez most például hogyan áll? Ez a vita zajlik-e? Mik az esélyeink? Van-e arra esély, hogy önálló, külön fejezetként szerepeljen a költségvetésben ennek a hálózatnak a kiépítése? Mert ha ez az eddigi ismereteim szerint történik, akkor mi ebből ráadásul öles betűkkel ki is maradunk.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Következik Braun képviselő úr.

DR. BRAUN MÁRTON (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban, ha az állampolgár szempontjából nézzük, különösen egy kelet-európai állampolgár szempontjából, akkor óriási változások vannak az egységes piacot illetően, hiszen a mindennapi életünket is meghatározó pozitív fejlemények vannak. Ugyanakkor az államtitkár asszony is mondta, viszonylag szívesen lógnak ki az egyes tagállamok ebből az egységes folyamatból, különösen hogyha az egyéni érdekeik úgy kívánják. Éppen itt a kollégám tájékoztatott, hogy az egyik francia elnökjelölt vetette fel például a schengeni egyezmény felülvizsgálatát, tehát ilyenek mindig előfordulnak. Vajon miért van ez így?

Hogy válaszoljak arra a kérdésre, amit feltettem magamnak: érdemes lenne ezt az egész belső piacot egy tágabb környezetben vizsgálni, méghozzá Európa és a világ viszonylatában. És úgy gondolom, itt már kevésbé mondhatjuk sikeresnek magunkat, és ez lehet az az ok, hogy az egyes tagállamok nem látnak benne különösebb fantáziát.

Tehát ha az Európai Unió, összehasonlítva a nagy gazdasági vetélytársaival, valóban sikeres lenne, és zárulna a rés a vezető Egyesült Államok és az Európai Unió között, illetőleg a pozícióinkat tartani tudnánk, akkor az egyes szereplők, jelen eseten a tagállamok, hihetnék azt, hogy ebben van fantázia, de ez nem így van. Tehát maga az Európai Unió nem sikeres a többiekhez képest. Itt részben az elnök úr is elmondta, hogy rendkívül lassúak a döntéshozatalok, lassú a reakció. Számos más példát tudnék mondani ennek alátámasztására, hiszen elég régóta vagyok ennek a bizottságnak a tagja, és sajnos ez a tapasztalatom ezzel kapcsolatban. Tehát úgy gondolom, hogy akkor tudnának a tagállamok felsorakozni az egységes belső piac mellett és ezt védeni, hogyha látnák ennek a tágabb világpiacon értelmét.

Maga a működés egyébként, tehát az egységes belső piaci működés is számos olyan negatív folyamatot tartalmaz, ami nem biztos, hogy az egységes piacon belül is alátámasztja ezeket. Tehát amit itt az intézkedéscsomagokban is láttunk, jelesül az egyes szakmák elismertetésére gondolok más tagországokban, ennek egy negatív folyamata is van, hiszen azt látjuk, hogy ugyan a fejlettebb régiók tiltakoznak a belső migráció ellen, ugyanakkor szívesen veszik a munkaerőhiány miatt a kvalifikált munkaerőt, illetve nem is feltétlenül a kvalifikált, hanem az adott, nekik szükséges munkaerőt elvándorlását.

És Európában lehet látni, hogy részben óriási népességkoncentrációk jönnek létre, részben elnéptelenedő területekről is lehet beszélni. Tehát ez abszolút visszás. Lehet, hogy

szabályozás szintjén beszélhetünk egy integrációról, meg egy fejlődésről, de ezt lebontva helyi viszonyokra, ez már nem feltétlenül igaz. Sok mindent mondtam el.

Még az alelnök úrhoz kapcsolódva nekem is lenne egy konkrét példám. Például itt a kockázati tőke, a KKV-k finanszírozáshoz jutásánál kiemeli a kockázati tőkealapok mozgását, tehát a határon átnyúló szolgáltatások nyújtását. Itt a magyar viszonyokat valamennyi ismerve, ezek a kockázati tőkealapok nemrég jöttek létre, ebből a bizonyos Jeremie-alapból feltőkésítve. Tehát nekünk nem érdekünk az, hogy a ránk jutó európai uniós forrásokat máshol fektessék be ezek az alapok, mert az megint differenciálná a különbségeket az egyes tagállamok között. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Mivel a képviselő úr már részben válaszolt saját kérdéseire, így megkönnyítjük a válaszadást a napirendi pont előadójának. Következik Balczó Zoltán képviselő úr.

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Asszony! Tisztelt Képviselővezető Úr! Én eredetileg arra készültem, hogy e viszonylag terjedelmes és részletes anyag általános megjegyzéseim túl két kérdést, témát vessek föl, de engedjék meg, hogy röviden reagáljak azokra is, amiket a bevezetőben elmondtak.

A képviselővezető úr arról beszélt, hogy a válság tanulsága és megelőzése érdekében két teendő van: a költségvetési szigor és a gazdaságélénkítés. A Jobbiknak az a véleménye, hogy ezek szükséges tüneti kezelések, de azért a kórokozót mi másban látjuk. Azért ne felejtjük el, hogy ezt a globális pénzügyi rendszernek egy olyan típusú zavara indította el, amelyik aztán átvetült a reálgazdaságra.

És ha meg akarjuk előzni a hasonló zavarokat, akkor nyilvánvalóan valamilyen módon e globális pénzügyi rendszer működésén is változtatnunk kell. Hogy csak egy példát mondjak, az oly sokáig mintának tekintett kelta tigris egyetlen egy dologtól omlott össze, hogy ott is egy olyan ingatlanpiaci válság következett be, ami kapcsán 30 milliárd euróval kellett a bankjait finanszírozni, másrészt pedig egy nagyon nyitott gazdaság révén a piaci megszűntek. De mindenesetre e példán túl is úgy érzem, hogy azért európai uniós vagy világszintűen ezzel is foglalkozni kéne, de tudom azt, hogy bizonyos törekvések vannak is rá.

Az államtitkár asszony egy elég karikírozott példát mondott arra, hogy ha mondjuk a Jobbik vagy Magyarországon valaki felveti az ételmisszer-önrendelkezés kérdését, miközben tisztában van vele, hogy van gazdasági munkamegosztás és egy nyitott piac, azért mi őszintén szólva nem a Fidesz emblematikus gyümölcsére gondoltunk, a narancsra, hogy azt nekünk kellene termesztetni, mert a narancsot, az az igazság, nem tartjuk szükségesnek közvetlenül sem, átvitt értelemben pedig kicsit csalódtunk ebben a projektben. *(Derültség.)*

Magáról a közleményről azt tudom elmondani, hogy rendkívül sok pozitív célt tartalmaz, kezdve azzal, hogy hogyan kellene társadalmi szempontokat, munkavállalói jogokat érvényesíteni, azon túl, hogy mennyire középpontba helyezi a KKV-k helyzetét, támogatását.

Sajnos ez egy ilyen helyzetben, ahol mégiscsak 500 millió ember életét próbálják egy központból irányítani, értetlen módon, elég lassan realizálódik, de reméljük, hogy teljesülni fog.

Én két kérdést vetnék fel. A legelején szerepel az a fogalom, hogy mit kell megvalósítani - versenyképes, szociális piacgazdaság. Tudom, hogy mindig van egy arany középút, de én úgy érzem, főleg kicsit a magyar gyakorlatban, hogy ez a kettő együtt nem igazán valósul meg. Én úgy érzem, hogy évtizedek óta, sőt, a rendszerváltás óta nem a szociális piacgazdaság kiépítése, hanem a versenyképesség kerül előtérbe, és ez adott esetben bizony nem érvényesíthető, vagy nem illeszthető össze.

Hadd mondjak konkrét példát arra, amit ki akarok emelni! Többször meghallgattuk már a Magyar Európai Üzleti Tanács éves jelentéséről szóló beszámolót ebben a bizottságban, ahol tiszteletreméltó módon és felkészülten érkeznek a Tanács tagjai, de tudomásul kell venni, hogy az versenyképesség, amit a magyar kormány is a számukra prioritásként biztosítani akar, milyen igényeket jelent. Azt mondják: az új befektetések szempontjából pedig a munkát kereső tömegek jelentik a vonzerőt.

A másik: korholják a magyar felfogást, hogy a multinacionális vállalatok működésének természetes velejárója a mobilitás, és sajnos a magyar lakosságnak, nagyon szomorú, mondják, hogy ez a mobilitási szintje nagyon alacsony. Nem szívesen mennek külföldre dolgozni, ami adott esetben persze helyes, hogy működik, de sokszor kényszer, és pont a versenyképességhez ez tartozik hozzá.

A szociális piacgazdaságnál pedig azért figyelembe kell venni, hogy amíg a versenyképesség érdekében a tőke a maga telephelyét oda helyezi át, ahol az a legpraktikusabb, ha az IBM gyárát be kell zárni, akkor mondjuk Kínába megy, de azt figyelembe kell venni, hogy a munkavállalónak azért nem telephelye, hanem hazája van.

Tehát ezzel csak azt akarom hangsúlyozni, hogy nem lehet azonos mértékben figyelembe venni a kettőt, és az egyik a versenyképességhez kell, de a társadalmi szempontok figyelembevételével a mindenáron túlhajsztolt vagy fontosnak tartott mobilitásnak megvannak a maga társadalmi hátulütői.

És még egy gondolat, hogy természetesen a Jobbiknak is az a véleménye, hogy az európai országok együttműködésének nincs alternatívája. Mi ennek az uniónak képzeljük el alternatíváját, és ebbe nyilván beletartozik az, hogy vannak a lebontott határok, egy valamilyen módon egységesülő piac, csak azt nem látom, lehet, hogy nem ennek az anyagnak lenne a feladata, de azért utal a globális gazdasági versenyben való részvételünkre, ami miatt a versenyképességet ez az egységes piac elősegíti. De bizony mi sokszor azt tapasztaljuk, hogy ebben a globális versenyben kívülről nem eléggé védett ez az európai gazdaság és piac, és bizony sokszor az embernek az az érzése, hogy bizonyos WTO-tárgyalásokon adott esetben nem feltétlenül az európai polgárok vagy kis- és közepes vállalkozások érdeke érvényesül, hanem ezeknek a bizonyos multinacionális világcégeknek.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. (*Senki sem jelentkezik.*) Több kérdés nincs.

Engedjenek meg egy nagyon rövid kérdést. Az intézkedéscsomag, mint hallottuk, kitér az energetikai, a közlekedési és a hírközlési hálózatokról szóló javaslatokra is. Azonban az európai összekapcsolódási eszköz, amiről éppen az egyik elmúlt bizottsági ülésünkön volt szó, is nyilván az egységes belső piacot szolgálja, ugyanakkor a tervezet forrásai a kohéziós politikát érintik sajnos kedvezőtlenül. Tudom, hogy erre a kérdésre nagyon nehéz válaszolni, de mégis fölteszem, hogy vajon lehet-e egyáltalán a belső piaci és a kohéziós politikai eszközöket megfelelő módon elkülöníteni egymástól, hogy egyik ne menjen a másik kárára. Köszönöm.

Megadom a szót először Szűcs Tamásnak, utána Győri Enikőnek.

Dr. Szűcs Tamás válaszai

DR. SZŰCS TAMÁS, az Európai Bizottság magyarországi képviselőjének vezetője: Köszönöm szépen a szót. Azt hiszem, én kaptam a kevesebb kérdést, de szívesen elkezdem. Nagyon köszönöm a kommenteket.

Több képviselőnél is felmerült az az aggodalom, hogy a tagállamok nem látják ennek az értelmét, nem megfelelő az előrehaladás a végrehajtásban, az államtitkár asszony is jelezte, hogy nem túl rózsaszínű a kép. Ez valóban igaz, ez egy probléma, ez a tagállamok elkötelezettsége. Éppen ezért, ha visszaemlékeznek, idéztem föl az Európai Tanács most

márciusban elfogadott következtetéseit, amely felhívja a figyelmet az állam- és kormányfők személyes felelősségére és szerepére ebben a kérdésben. Azt reméljük és azt tapasztaltuk egyébként márciusban, hogy az ott összegyűlt 27 uniós állam- és kormányfő egységesen egyetértett abban, hogy a saját szerepüket, ahogy említettem, az egymásra ható fokozott nyomás, a peer pressure kapcsán előtérbe helyezik.

Tehát az remélhető - lehet, hogy naiv ez a remény, de mindenesetre azért, azt hiszem, van alapja -, hogy ha elfogadnak egy ilyen erős szöveget a közleményben, akkor azt reméljük, hogy ez a helyenként csak egyes ágazati érdekek miatt hátrányban lévő vagy lassabban haladó folyamat erőre kaphat. Nyilván az élet fogja megmutatni, hogy tényleg sikerül-e mind a 12 területen elfogadni az összes jogszabályt. Nem vennék erre én sem mérget, a remény egyelőre még fenn van, van még nyolc hónap 2012 végéig.

Ezzel kapcsolatban hadd reagáljak egy elemre, amely az államtitkár asszony beszédében is felmerül, illetve a mai kérdésekben, a Szabadalmi Hivatal témájára. Itt például, ha én jól érzékelem, akkor egy teljesen egyértelmű informális megállapodás született már arról, hogy júniusban a székhely kérdése nyugvópontra jut. Márciusban még korainak tűnt ebbe belemenni, mindenesetre most úgy tűnik, hogy júniusban ez nyugvópontra kerülhet. Itt valóban néhány nagy tagállamnak az érdekellentéte miatt nem halad előre ez a dosszié. A Bizottság egyébként minden alkalmat megragadott és megragad arra, hogy ezt a folyamatot tovább serkentsse.

A Connecting Europe Facilityvel, tehát a hálózatok megerősítésével kapcsolatban, azt hiszem, az államtitkár asszony fejt majd ki azt, hogy a magyar kormánynak mi erről az álláspontja. A Bizottság véleménye szerint ez egy nagyon előremutató, pozitív és fontos javaslat, de tisztában vagyunk azzal, hogy nem minden tagállam osztja ezt a véleményünket, éppen ezért heves viták alakultak ki, nem az egységes piaci csomag keretében, hanem a következő pénzügyi perspektíváról folyó viták keretében. *(Firtl Máttyás távozik az ülésről.)*

Braun képviselő úr jelezte, hogy a tagállamok támogatása ingadozik, amíg nem látják a világban kellően hatékonynak az Európai Uniót a világ többi régiójával összehasonlítva. Én azt gondolom, hogy teljesen világos minden tagállam számára, hogy lehet, hogy az Európai Unió nem a legoptimálisabb, de az biztos, hogy önmagában egyetlen tagállam sem tudna ennél jobbat, sőt, nagy valószínűséggel sokkal nehezebben tudna boldogulni. Néhány országot lehet megemlíteni a világban, talán Norvégia ennek a legékezebb példája, amely láthatóan tulajdonképpen önmagában is viszonylag jól elvan, bár meg kell jegyezni, hogy Norvégia is tagja az európai szabadkereskedelmi övezetnek, és lényegében teljesen azonos jogszabályrendszere létezik, mint az Európai Unió más tagállamainak.

Balczó képviselő úr jelezte, hogy a kórokozó a globális pénzügyi rendszer - ezt, azt hiszem, hogy senki nem vitatja. Nyilvánvalóan az egyik legfontosabb probléma, éppen ezért nagyon sok javaslat is született már viszonylag korán ennek a kezelésére. 2009 őszén terjesztette elő a Bizottság az első olyan javaslatcsomagját, amely egy európai pénzügyi rendszer felállítását célozta meg. A tagállamok viszonylag gyorsan el is fogadták ezeket a javaslatokat, felálltak a hatóságok 2010 folyamán, és ahogy felálltak 2010-ben, 2011 januárjában egy újabb javaslatcsomagot terjesztett elő a Bizottság, amely további szigorításokat és további koordinációt jelölt ki.

Ezzel párhuzamosan Barnier úr a pénzügyi szolgáltatási szektorra vonatkozóan is egy nagyon széles körű és komprehenzív jogszabálycsomagot tett a tagállamok asztalára, amely hatalmas változásokat hozott már eddig is és helyez kilátásba a továbbiakban is. Ezek a javaslatok, főleg a legutóbbi javaslatok nem váltják ki a teljes egyetértését valamennyi tagállamnak, azt hiszem, most nagyon óvatosan fogalmaztam, mindannyian ismerjük, hogy néhány tagállam különösen érzékeny a pénzügyi szektorra, és ők mindent megtesznek azért, hogy a bizottsági javaslatokat felvizezzék. Hogy most ez mennyire sikerül nekik, ez egyelőre nyitott kérdés, mi azt reméljük, hogy azért egy olyan szabályrendszert tudunk elfogadni, ami

megnyugtató módon rendezni ezt a helyzetet, és meg tudja előzni azt, hogy legközelebb is kialakuljon egy hasonló válság.

Szintén felmerült a foglalkoztatás kérdése. Ezzel kapcsolatban az államtitkár asszony is jelezte és a képviselő is jelezték, hogy vajon kellő mértékben jelen van-e a foglalkoztatás dimenziója az Európa 2020-as stratégiában. A Bizottság azt gondolja, hogy igen. Ennek egyébként a legjobb példáját az ezen a héten bemutatandó foglalkoztatási csomagunk fogja tanúsítani. Ezt Andor László biztos úr fogja a Bizottság kollégiuma elé terjeszteni a héten, azt reméljük, hogy a tagállamok üdvözölni fogják ezt a csomagot, és minél hamarabb a megvalósítás mezejére tudunk itt is lépni.

Végül egy dolgot szeretnék megint megemlíteni, amire nem vonatkozott kérdés, de én elfelejtettem elmondani a bevezetőmben. Ez, azt hiszem, mindannyiunkat érint. Szóba került már az egységes piac létrehozásának ideje 20. évfordulója. Ezzel kapcsolatban a Bizottság úgy gondolta, hogy ez jó alkalmat ad mind az összegzésre, mind az új utak keresésére. Eppen ezért Barnier úr januárban levelet küldött valamennyi tagállamnak, azt célozva, hogy egy közös rendezvényt szervezzünk meg mind a 27 tagállamban. Nagy örömünkre szolgált, hogy Martonyi János miniszter úr az elsők között támogatta ezt a kezdeményezést, fel is vették már a kapcsolatot a Külügyminisztériummal. A jelenlegi tervek szerint október 17-18-án kerülne sor erre a rendezvényre Magyarországon, és nyilván megtisztelő lenne, hogyha az Európai ügyek bizottsága, illetve a képviselő urak személyesen is be tudnának kapcsolódni ebbe.

Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Államtitkár asszony!

Győri Enikő válaszai

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium):
Köszönöm szépen. Csak itt az utolsó gondolatokhoz én is szeretnék kapcsolódni. Én abban bízom, hogy az egységes piacról úgy fogunk tudni megemlékezni ezen a 20. évfordulón, hogy már újat is tudunk hozzátenni, de azt az előbb elmondottak miatt még nem tudjuk biztosan állítani, hogy a tartalom is pontosan az lesz, amit szeretnénk. Mindenesetre számítunk az Országgyűlésre is, mint ahogy az egységes piaci hétben, és közösen tudunk majd rendezvényeket szervezni. *(Káli Sándor távozik a bizottsági ülésről.)*

Mile alelnök úrnak és Hörsik elnök úrnak az európai összekapcsolási eszközre vonatkozó kérdését egyben válaszolnám meg. Egy külön sor lesz az MFF-ben, ahogy egyébként a kohézióra, tehát egyenrangúsítja a Bizottság ezt az új eszközt, ezt a CEF-et, a Connecting Europe Facilityt, illetve a kohéziót. A kohézió az korábban egy ilyen 1/A., 1/B.-ként szerepelt, egy nagyobb fejezet részeként, míg jelenleg csapataink harcban állnak azért, hogy hasonló eljárás legyen, tehát hasonló elbánásban részesüljön a kohéziós politika.

Mi különösebben nem vagyunk hívei a CEF-nek, pontosan azért, mert ezt valahonnan ki kellett hasítani, az erre előirányzott 50 milliárdos összeget. Tehát itt közlekedési, energia és távközlési hálózatokról van szó *(Ékes József távozik az ülésről.)*, és mivel látjuk, hogy a kohéziós boríték az egész MFF-nek a legnagyobb vesztese, tehát praktikusán a Bizottság az új területeket vagy egyes területeknek a megnövelt összegét azt a kohézió kárára kívánja elérni, ezért mi nem tudjuk ezt a CEF-et támogatni. Az más kérdés, hogy azt gondoljuk, hogy persze Európának szüksége van belső összeköttetésekre, de nem vagyunk biztosak abban, hogy ez a legjobb mód ennek a finanszírozására. Itt van egy 10 milliárdos keret, amit a kohézióból lecsípnek, amit ugyan ezekben a kohéziós országokban kell megvalósítani, de csak ezekre a projektekre költethető.

Tehát mi ezt az erős pántlikázást sem üdvözöljük, és azt gondoljuk, hogy a kohézió, mivel az valóban az Európai Unió versenyképességének a kulcsa, és kiváló tanulmányok vannak arról, hogy egyébként mekkora haszonélvezői a nyugat-európai országok a kohéziós

politikának, akárcsak a cégeiken keresztül, egy lengyel tanulmány szerint a visegrádi országokba beruházott minden egy euróból, kohéziós pénzből körülbelül 60 cent visszavándorol Németországba. Tehát azért azt szeretnénk egyértelművé tenni, és a kohéziós országok csoportját azt Magyarország nagyon erősen igyekszik működtetni ebben a pillanatban, hogy itt ezeket a mendemondákat, hogy ez mindenféle rosszul elköltött pénz meg kidobott pénz az ablakon, igyekszünk eloszlatni. De itt még ez egy nagyon kemény harc, amit meg kell vívni. Van 14 kohéziós ország, és én abban bízom, hogy az ő erejük elegendő lesz ahhoz, hogy a kohéziós politika mint olyan az méltó elbánásban részesüljön, és legalábbis jobb legyen, mint a bizottsági.

De azt is tudni kell, hogy a nettó befizetők részéről viszont van egy nagyon komoly ellentámadás, ők kisebb főösszegekben gondolkodnak. Ez számunkra egyértelműen azt jelenti, hogy a kohéziós borítékhoz is hozzájárulnának. Mindez azt mutatja, hogy itt még nagyon komoly csaták lesznek, legközelebb jövő héten kedden, a luxemburgi általános tanácsi ülésen, ahol pontosan a kohéziós politikáról és az agrárpolitikáról lesz szó, úgyhogy ott szerintem egy újabb komoly összecsapás várható. Tehát a CEF-nek a jövője az még nem dőlt el, de ahogy a képviselő úr is említette, valóban itt sajnos a kohézió kárára próbálják meg ezt újtárra indítani.

Hogy ki lát fantáziát és ki nem az egységes piacban, én Braun képviselő úrnak azt tudom mondani, hogy azért ezek ilyen, bocsánat, de sokszor csak dumák, mert az egységes piacnak minden tagállam a haszonélvezője, a nagy tagállamok meg aztán igazán a haszonélvezői. Tehát az, hogy van némi szkepszis bizonyos dolgokban meg megharcolnak mondjuk egy szabadalmi bíraskodási székhelyért, az nem azt jelenti, hogy nem szeretik az egységes piacot, hát hogy a búbanatba ne szeretnék, amikor hihetetlen hasznuk van belőle, csak képesek akár választói megfontolásokból, belpolitikai motivációkból bizonyos szövegeket elengedni. Lásd a francia választási kampány, Schengen-ellenes kirohanás, amiben egyébként már megint semmi új nincs, mert az egész schengeni kormányzati történet elindult az újtárra tavaly, még a magyar elnökség alatt, mert mi bábáskodtunk ott az indulásnál, annak érdekében, hogy nézzük át, hogy a schengeni rendszer az valóban a legjobban működik-e vagy korrekcióra szorul. *(Gyopáros Alpár távozik az ülésről.)*

Munkaerő-áramlás Unión belül, Unión kívülre, Magyarországon, Magyarországon belül, hogy néz ki ez a történet. Itt is szerintem egy elég álságos európai közbeszéd folyik. Mindenki nagyon jól tudja, hogy a mobilitásból nagyon sokan húznak hasznot, különösen azok, akik felszívják a szakképzett munkaerőt. Hollandiában megy ez a kiváló történet most a kormányt kívülről támogató szélsőjobbaldali párt által kezdeményezett honlapról, ahol egy panaszhonlapot működtetnek, ahova egyébként három nap alatt hihetetlen mennyiségű panasz érkezett, de amikor megkérdeztem a holland kormány képviselőit, történetesen pont akkoriban jártam ott egy konferencián, illetve beszélgettem holland professzorokkal meg gazdasági emberekkel, mindegyik egymástól függetlenül azt mondta nekem, hogyha mondjuk, egyébként nem Magyarországról szól elsősorban a történet, hanem inkább lengyelek vannak ott jelentős számban, de ha minden, mondjuk úgy, közép- és kelet-európai ebben a pillanatban hazaindulna, akkor összeomlana a holland gazdaság. Ezt ők tudják. Tehát ez a politikai kommunikáció, amit visznek, van egy kisebbségi kormány, rászorul a jobboldalnak, a szélsőjobbának a támogatására és sajnos akkor az ilyen megszólalásokhoz vezet.

Ami a magyarországi helyzetet illeti, ott pedig, én úgy látom, hogy az igenis egy probléma Magyarországon, hogy nincs semmi belső mobilitásunk, ez a személyes tapasztalatom is, hogy a magyar ember nagyon nehezen mozdul meg. Ennek van hagyománya, családi, történelmi, kulturális okai. Sokkal kevésbé vagyunk mobilisak, mint Európa sok országa, Amerikával nem is érdemes összehasonlítani. De én szerintem arra, hogy az emberek megmozduljanak onnan, ahol nincs munka, és elmenjenek oda, ahol van, szerintem erre azért meg kellene őket próbálnunk rávenni. Ez nem azt jelenti, hogy hagyják el

az országot, én országon belüli mobilitásról beszélek, rugalmasabbá kell válnia a munkaerőpiacunknak, ahogy egyébként a munka törvénykönyvéhez is hozzá kellett nyúlni.

És hogy egyébként az európai szociális piacgazdaság most milyen állapotban van, van-e egyáltalán ilyen, hogy európai szociális piacgazdaság. Én azt gondolom, hogy így, ilyen modellként nem létezik, de van egy megközelítés, ami azért a munkavállalók jogai, még ha itt most azért voltak is különböző országokban szigorítások vagy európai tendencia a nyugdíjkorhatárok felemelése, de vannak ezek a szerzett jogok. De biztos, hogy azokat úgy kell értelmezni, hogy azok egyszer s mindenkorra szentek, sérthetetlenek, ha beledöglünk is? Most szerintem ez a kérdés az Európai Unióban, hogy a szociális vívmányainkat fenn tudjuk-e tartani vagy alakítjuk a megváltozott korhoz. Mert ha azért az emberek várható élettartama jelentősen megnő az Európai Unióban, és adja a jóisten, hogy Magyarországon is, ez most már nem olyan távoli, hogy olyan jó karban lévő nyugdíjasok legyenek, mint Nyugat-Európában, mert sajnos ebben még nem vagyunk ott, akkor igenis, azt gondolom, hogy tovább kell dolgozni.

És ezt nem sértésként és a szerzett jogokról való lemondásként kell megélni, hanem olyan közegészségügyi rendszer, szűrővizsgálatok, meg az egészségügynek egy olyan működése kell, ami ezt lehetővé teszi. És itt sajnos még óriási különbség van Nyugat-Európa és Kelet-Európa között. (*Dr. Braun Márton távozik az ülésről.*)

Tamás beszélt a pénzügyi szabályozásról. Szerintem nagyon sok minden folyik, és itt a nagy dilemma az, hogy mi az, amit uniós keretben és mi az, amit G20-as keretben lehetne meglépni. Ez a vita nem dőlt el. A G20 sokkal lassabban, nehezebben mozdul, mint az Európai Unió, és az Európai Unióban is a pénzügyi szektor eltérő súlyú mondjuk a Cityben, meg mondjuk Cipruson... Jó, ez rossz példa volt, bocsánat! (*Derülttség.*) Rosszat mondtam, mondjuk Lettországon. Valami kis szigetet kerestem, de ez nagyon rossz példa volt. Tehát Lettországon. Meg Máltán is van, ott is van egy kis, egyéb pénzügyi tevékenység. Tehát Málta se jó, de Lettország viszont tökéletes. Tehát itt megint az van, hogy mi az összeurópai érdek és mi a partikuláris tagállami érdek. És az egységes piac kapcsán nagyon sok ilyen példát tudtunk felhozni.

WTO-tárgyalások: én annyiban egyetértek Balczó képviselő úrral, hogy erre oda kell figyelni, és nem egységes ebben az Unió. A dohai tárgyalások teljes kudarc évek óta, most már nagyjából el is felejtjük, abba is hagyjuk, de hát az Unión belüli országok között is vannak a szabadkereskedelemnek abszolút és feltétlen hívei, és vannak olyanok, akik azt mondják, hogy azért nézzük már meg, hogy mit kockáztatunk egy teljes nyitással.

Magyarország egyébként az óvatosan és fontolva haladók táborába tartozik, különösen az agrárkereskedelem tekintetében. Én azt gondolom, hogy mindent megválasztam. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen a részletes beszámolót. Tisztelt Képviselőtársaim! Megköszönöm az államtitkár asszonynak és a biztos úrnak... a nagykövet úrnak, bocsánat! (*Dr. Szűcs Tamás: Talán két év múlva!*) Én már kineveztem, és innen, a helyszínről üdvözljük Michel Barnier urat - miért ne lehetne ezt? -, hiszen egy nagyon jó beszélgetést folytattunk az említett találkozáson ebben a bizottsági teremben.

Egyebek

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy április 22-24. között Koppenhágában kerül megrendezésre az európai ügyekkel foglalkozó bizottságok plenáris találkozója, a COSAC plenáris ülése, ahol bizottságunk elnöksége remélhetőleg részt vesz.

Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság soron következő ülésére várható jövő héten kerül sor, de még nem tudjuk, mikor, talán szerdán, vagy később, mert utána május 1-je lesz, tehát kihagyjuk azt a hetet. Tehát megpróbálunk a jövő hétre egy bizottsági ülést

összehozni, hiszen van egy fontos dokumentum, amit a magyar kormány remélhetőleg el is juttat majd Brüsszelbe, így tehát erről majd beszélni fogunk, a lehető leghamarabbi időben. Csak ha nincs Országgyűlés, akkor bizottsági ülést se tudunk tartani. Tessék parancsolni, Balczó képviselő úr!

BALCZÓ ZOLTÁN (Jobbik): Ha az „Egyebek” között vagyunk, akkor konstruktív módon előre kérdezek, hogy ne utólag kritizáljak. Az elmúlt évben a magyar kormány által kiküldött konvergenciaprogram, amelyik gyakorlatilag meghatározó a jövő évi költségvetés szempontjából, körülbelül 2-3 héttel a kiküldés után került az illetékes bizottság elé.

Van-e remény arra, hogy ez most abban a sorrendben történik, hogy a bizottság hamarabb tud róla vélemény alkotni, mint ahogy a kormány azt kiküldi? Ez a kérdésem.

ELNÖK: Köszönjük szépen. Nem kimondva, de erre gondoltam, hogy ez az a dokumentum, ami hamarosan ki fog jutni Brüsszelbe. Tehát mi azon dolgozunk, hogy ahogy ez megszületik, utána záros határidőn belül erről tárgyaljon a bizottságunk. Erről már volt szó egyébként az államtitkár asszonnyal is.

Nem rajtunk múlik, egyrészt várjuk a dokumentum megszületését, másrészt pedig azért szeretnénk koordinálni, hogy május 1-jén vagy május 2-án ne tartsunk bizottsági ülést, de mihelyt lehet, azonnal... *(Balczó Zoltán: A Jobbik vállalná akkor is ebben a fontos ügyben.)*

Tehát dolgozunk rajta. Nem tudom, a kormány képviselője tud-e valamit mondani?

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium): A kormány dolgozik a konvergenciaprogramon. A hónap végéig kellene ezt eljuttatnunk Brüsszelbe, úgyhogy én a kérést... Most akkor ez a bizottság kérése? Vegyük hivatalos kérésként?

ELNÖK: Igen.

GYŐRI ENIKŐ európai uniós ügyekért felelős államtitkár (Külügyminisztérium): Akkor én erről a kormányt tájékoztatni fogom, és az elnök úrnak a választ eljuttatom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A korábbi együttműködésre nézve ennek lesz fogamatja is. Valóban fontos lenne, nemcsak az ellenzéki képviselőtársaim miatt, hanem a bizottságunk többi tagja miatt is, hogy első kézből, időben halljunk erről a dokumentumról. Mi ezen vagyunk. Reméljük, hogy sikerül majd képviselőtársaimat össze is hozni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A bizottsági ülést bezárom, további jó munkát, jó egészséget kívánok!

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 45 perc)

Dr. Hörcsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Farkas Cecília és Madarász Mária